

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 101.K.702.913/2024/8.
A felperes: [REDACTED]
A felperes képviselője: [REDACTED]
Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(1138 Budapest, Váci út 172-176.)
Az alperes képviselője: dr. Németh Szilvia kamarai jogtanácsos
A per tárgya: munkaügyi ellenőrzéssel kapcsolatos közigazgatási jogvita
(hiv. szám: BP/2102/000528-15/2024.) elbírálása

Í T É L E T

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.000,- (azaz tizenkettőezer) forint perköltséget.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 15.000,- (azaz tizenötezer) forint eljárási illetéket.

A bíróság tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] A bíróság a keresetlevél, a védirat, a csatolt okiratok és a felek nyilatkozatai alapján az alábbi tényállást állapította meg.
- [2] A Budapest Főváros Kormányhivatala Foglalkoztatás-felügyeleti és Munkavédelmi Főosztály a BP/2102/000528-15/2024. iktatószámú, 2024. május 30. napján kelt határozatával 240.000,- Ft munkaügyi bírságot szabott ki az alperessel szemben, kötelezte a munkáltatót, hogy a 2022. január 1. napjától 2022. október 14. napjáig terjedő időszakra vonatkozóan, heti 40 órás teljes munkaidő megjelölésével tegyen eleget [REDACTED] munkavállalót érintően a munkaviszony létesítésével kapcsolatos – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal területileg illetékes

szerve felé fennálló – bejelentési kötelezettségének, határidő: a határozat véglegessé válását követő nap.

- [3] A foglalkoztatás-felügyeleti hatósági ellenőrzés során szerzett bizonyítékok alapján megállapítást és bizonyítást nyert, hogy [REDACTED] munkavállaló a 2022. január 1. napjától 2022. október 14. napjáig terjedő időszakban írásba foglalt munkaszerződéssel, szélturbina szerviz technikus munkakörben, heti 40 órás teljes munkaidőben végzett munkát az [REDACTED] (korábbi elnevezése szerint: [REDACTED]) mint munkáltató alkalmazásában kiküldetés keretében, svédországi munkavégzési helyen. A foglalkoztatás-felügyeleti hatóság rendelkezésére álló, a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyok nyilvántartásából történt lekérdezés adatai alapján megállapítást nyert, hogy nevezett munkavállaló bejelentése a fentiekben megjelölt időszakra vonatkozóan a foglalkoztatás-felügyeleti hatósági ellenőrzés megkezdéséig nem történt meg a magyar adóhatóság felé az [REDACTED] (korábbi elnevezése szerint: [REDACTED]) mint munkáltató által.
- [4] Az eljárás során az alperes által az alábbiak kerültek megállapításra:
- [5] A megállapodások írásba foglalása során a felek egyértelműen és kizárólagosan a magyar jogszabályok hatálya alatt történő foglalkoztatásról állapodtak meg. Az írásba foglalt munkaszerződés kétséget kizáróan a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) rendelkezéseire hivatkozik minden egyes olyan alkalommal, amikor konkrét jogszabályi előírást említ, így például: 2. pont: próbaidő – Mt. 79. § (1) a); 7. pont – munkaidő, munkarend, felmondási idő – Mt. 93-94. §, Mt. 69. § (1) (2); 8. pont – végkielégítés – Mt. 77.§ (3); 10. pont – munkáltatói tájékoztatás – Mt. 46. § (1). A fentiekben túl több pontban – konkrétan megjelölt jogszabályhely nélkül, de az Mt. rövidítéssel hivatkozik a megállapodás az Mt. által előírt rendelkezésekre. A szerződés 12. pontja az alábbiakat tartalmazza: „Irányadó rendelkezések: a jelen szerződés által nem érintett egyéb kérdésekben a munkaviszonyra vonatkozó hatályos magyar jogszabályok, így különösen az Mt. az irányadóak.” A kiküldetési megállapodás – konkrét joghely megjelölése nélkül ugyan, de – szintén az Mt. vonatkozó rendelkezései alapján került megkötésre egyetlen eltéréssel: 8. pont: „Irányadó rendelkezések: A jelen Szerződés által nem szabályozott egyéb kérdésekben az Európai Unió irányelvei, a magyar és svéd munkaügyi törvények, valamint a kapcsolódó jogszabályok az irányadóak.” (Ez a kitétel azonban nem határozza meg egyértelműen, hogy mely esetekben, mely jogszabályok az irányadóak, így viszont jogilag értelmezhetetlen.)
- [6] Alperes szerint fentiek alapján megállapítást és bizonyítást nyert, hogy a vizsgált munkajogviszony létrejötté során a szerződő felek (a munkáltató és a munkavállaló) kétséget kizáróan tanújelét adták annak, hogy az általuk kölcsönösen aláírt jognyilatkozatuk a magyar jog hatálya alá tartozik, tehát a létrejött munkajogviszonyra a hatályos magyar jogszabályok vonatkoznak (és ezen megállapodásukat a kiküldetési megállapodás 8. pontjában rögzítettek sem írhatták felül, mivel az egyrészt nem egyértelmű, másrészt pedig nem minősíthető munkaszerződés módosításnak).

- [7] Alperes rámutatott, hogy a kiküldetési megállapodás 5. pontjában az alábbiak kerültek rögzítésre: „Munkavállaló tudomásul veszi, hogy az éves összes kiküldetése nem fogja meghaladni a 183 napot. Így a külföldön kapott jövedelmei után is Magyarországon kell az adóbevallását teljesíteni és a jövedelmével elszámolni, az adott évre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallása keretében.” Az Mt. 42. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a munkaviszony munkaszerződéssel jön létre.
- [8] Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. számú melléklet 3. pontjának 3.1. alpontjában foglaltak szerint: a munkáltató és a kifizető (ideértve a kiegészítő tevékenységet folytatónak nem minősülő, a Tbj. 4. § 2. pontja szerinti egyéni vállalkozót és a biztosított mezőgazdasági őstermelőt, és a Tbj. 87. §-a szerinti kötelezettet is), valamint a Tbj. 68. § (2) és (3) bekezdése és a Tbj. 85. § alapján eljáró szerv – a munkáltató, kifizető adóazonosító számának, nevének, elnevezésének, székhelyének, telephelyének, lakóhelyének, továbbá jogelődje nevének és adószámának közlésével – az állami adó- és vámhatóságnak elektronikus úton vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti az általa foglalkoztatott biztosított családi és utónevét, adóazonosító jelét, születési idejét, biztosítási jogviszonyának kezdetét, kódját, megszűnését, a biztosítás szünetelésének időtartamát, a heti munkaidejét, a FEOR-számát, a TAJ számát. Ha a biztosított nem rendelkezik adóazonosító jellel, a születési családi és utónevét, születési helyét, anyja születési családi és utónevét és a biztosított állampolgárságát is kötelező bejelenteni. A bejelentést a biztosítás kezdetére vonatkozóan legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján, a foglalkoztatás megkezdése előtt, álláskeresői támogatás esetén a támogatást megállapító határozat jogerőre emelkedését követő tíz napon belül, illetve, ha a biztosítás elbírálására utólag kerül sor, legkésőbb a biztosítási kötelezettség megállapítását követő napon kell teljesíteni.
- [9] Az ellenőrzés megállapításai alapján az alperes megállapította, hogy bizonyítást nyert, hogy a vizsgált időszakban (2022. január 1. – 2022. október 14.) az [REDACTED] (korábbi elnevezése szerint: [REDACTED]), mint munkáltató és [REDACTED] mint munkavállaló között a magyar jogszabályi előírások alapján munkaviszony jött létre (más foglalkoztató pedig nem vett részt a jogviszony megvalósulásában), így arra az Art. fenti rendelkezései is vonatkoztak. A fentiek alapján a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság azt állapította meg, hogy – ellentétben a munkáltató álláspontjával – a munkáltatónak fennállt a nevezett munkavállaló 2022. január 1. napjától 2022. október 14. napjáig fennállt munkaviszonyának a létesítésével kapcsolatos, az elsőfokú illetékes (magyar) adóhatóság felé fennálló bejelentési kötelezettsége, aminek az ellenőrzés megállapításai alapján nem tett eleget.
- [10] A fentiek alapján alperes szerint az is megállapítást és bizonyítást nyert, hogy [REDACTED] munkavállaló a 2022. január 1. napjától 2022. október 14. napjáig terjedő időszakban írásba foglalt munkaszerződéssel, azonban adóhatósági bejelentés nélkül végzett munkát az [REDACTED] (korábbi elnevezése szerint: [REDACTED]) mint munkáltató részére.

- [11] A foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról, valamint a foglalkoztatás felügyeletéről szóló 2020. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Fftv.) 10. § (1) bekezdése alapján, ha a foglalkoztató a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítésével kapcsolatos bejelentési kötelezettségének nem tett eleget, a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság megállapítja a foglalkoztatásra irányuló jogviszony fennállását, és kötelezi a foglalkoztatót a bejelentési kötelezettség teljesítésére. Az Fftv. 10. § (2) bekezdése alapján, ha a foglalkoztató a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítésével kapcsolatos bejelentési kötelezettségének nem tett eleget, a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság a foglalkoztatásra irányuló jogviszony fennállását – az általános teljes napi munkaidő figyelembevételével – a szabályszegés megkezdésétől visszamenőleg számított harmincadik naptól állapítja meg, kivéve, ha a hatósági eljárás során megállapítható, hogy a bejelentés nélküli foglalkoztatás a harminc napot meghaladta.
- [12] A foglalkoztatás-felügyeleti hatóság tevékenységéről szóló 115/2021. (III. 10.) Korm. rendelet (továbbiakban: R.) 12. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a foglalkoztatásra irányuló jogviszony fennállásának megállapítása szempontjából a jogszabálysértés megkezdésének időpontja, ha a foglalkoztatásra irányuló jogviszony c) a hatósági ellenőrzés megkezdésekor már megszűnt, a jogviszony megszűnésének napja (jelen esetben 2022. október 14. napja).
- [13] A R. 2. §-ában foglaltak szerint: E rendelet alkalmazásában c) hatósági ellenőrzés megkezdésének időpontja: az az időpont, amikor ca) a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság vagy – ha a hatósági ellenőrzés a munkavédelmi hatóság jelzése alapján indul – a munkavédelmi hatóság a foglalkoztatónál a helyszíni ellenőrzést első alkalommal megkezdte, ennek hiányában cb) az ellenőrzésre okot adó körülmény a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság tudomására jut. Jelen esetben a hatósági ellenőrzés megkezdésének az időpontja 2023. október 8. napja (a panaszbejelentés foglalkoztatás-felügyeleti hatósághoz érkezésének a napja). A fentiek alapján – tekintettel a 2022. január 1.-i munkaviszonykezdetre – a bejelentés nélküli foglalkoztatás [REDACTED] munkavállaló esetében a harminc napot meghaladta.
- [14] Az Fftv. 9. § (2) bekezdése szerint kormányrendelet a munkaügyi bírság kötelező alkalmazását írhatja elő. A R. 18. § (4) bekezdés a) pontja alapján munkaügyi bírságot szab ki, ha a foglalkoztató a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítésével kapcsolatos bejelentési kötelezettségét elmulasztotta. A R. 10. § (2) bekezdés b) pontja alapján külön határozatban kell rendelkezni a bejelentési kötelezettség elmulasztása esetén kiszabott munkaügyi bírságról. A feltárt jogsértések jogkövetkezményeként a közigazgatási szabályszegések szankciójáról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankciótv.) 9. § (3) bekezdése, valamint az Fftv. 9. § (4) bekezdése alapján a foglalkoztatóval szemben figyelmeztetés nem alkalmazható. A munkáltató által foglalkoztatottak létszáma az ellenőrzés megkezdésekor 40 fő volt, az ellenőrzéssel érintett foglalkoztatottak létszáma: 1 fő, ebből a szabálytalansággal érintett létszám: 1 fő. A R. 18. § (2) bekezdése szerint a munkaügyi bírság legkisebb összege harmincezer forint.

- [15] A Szankciótv. 10. § (1)-(2) és (4) bekezdése előírja, hogy közigazgatási bírság kiszabása esetén a hatóság az eset összes lényeges körülményét, különösen az alábbiakat mérlegelve dönt a bírság összegéről: a) a jogsértéssel okozott hátrányt, ideértve a hátrány megelőzésével, elhárításával, helyreállításával kapcsolatban felmerült költségeket, illetve a jogsértéssel elért előny mértékét, b) a jogsértéssel okozott hátrány visszafordíthatóságát, c) a jogsértéssel érintettek körének nagyságát, d) a jogsértő állapot időtartamát, e) a jogsértő magatartás ismétlődését és gyakoriságát, f) a jogsértést elkövető eljárást segítő, együttműködő magatartását, valamint g) a jogsértést elkövető gazdasági súlyát.
- [16] A közigazgatási bírság felső határa természetes személyek esetén egymillió forint, jogi személyek és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetén tízmillió forint lehet. A hatóság mérlegelési jogkörében meghatározható közigazgatási bírságösszeg esetén a kiszabható közigazgatási bírság mértéke legfeljebb a törvényben meghatározott közigazgatási bírságösszeg felső határának fele lehet, ha a Közigazgatási Szankciók Nyilvántartásába a hatósági eljárás megindításának napját megelőző három éven belül az ügyfél vonatkozásában közigazgatási bírság szankciót megállapító döntést nem jegyezték be.
- [17] A fentiek alapján a kiszabott bírság összegét a R. 18. § (3) bekezdésének megfelelően a foglalkoztatásfelügyeleti hatóság az egy eljárásban feltárt jogszabálysértések figyelembevételével határozta meg, az alábbiak szerint: az indokolásban megállapított szabálytalanság vonatkozásában figyelembe vettem, hogy a bírságalapot képező jogsértéssel a munkáltató a munkavállalónak bizonyított anyagi hátrányt nem, azonban a társadalombiztosítási ellátások igénybevételének érvényesíthetősége tekintetében joghátrányt okozott; az indokolásban megállapított jogsértést a munkáltató nem szüntette meg, a bejelentési kötelezettségét utólagosan sem teljesítette, mellyel a jogsértéssel okozott hátrány nem került visszafordításra; az indokolásban megállapított szabálytalanság 1 fő munkavállalót érintett, mely a munkáltató teljes foglalkoztatotti létszámának 2,5 %-a volt; az indokolásban részletezett szabálytalanság 2022. január 1. napja óta áll fenn, és még nem került megszüntetésre; az indokolásban megállapított szabálytalanságot a munkáltató első alkalommal követte el, így a jogsértő magatartás ismétlődése és gyakorisága nem volt megállapítható; a munkáltató együttműködő magatartásával segítette az ellenőrzés lefolytatását; a munkáltató gazdasági súlya az utolsó három benyújtott (a 2020., a 2021. és a 2022. évre vonatkozó) egyszerűsített éves beszámoló adatai, valamint a foglalkoztatotti létszáma alapján nem jelentős.

Kereset

- [18] A felperes a keresetében kérte, hogy a Kp. 38. § (1) bekezdése a) pontja alapján helyezze hatályon kívül határozatot és utasítsa az alperest új eljárásra vagy a határozatot semmisítse meg.

- [19] Álláspontja sz alábbi volt: a felperes rendelkezik svédországi adózási regisztrációval és svéd társadalombiztosítási járulékokat kellett fizetnie a határozatban szereplő munkavállaló után. A svéd biztosítási jogviszony tehát tényszerűen beállt, ezért egy újabb magyar biztosítási jogviszony nem merülhet fel, mert azt tiltja az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó rendelete, így nincs magyar társadalombiztosítási, bejelentési kötelezettsége a felperesnek. A felperes az adóhatóságnál is érdeklődött és a részükről nem merült fel, hogy a munkáltató elmulasztotta volna a magyarországi bejelentést (a T1041-es adatlap beküldését).
- [20] A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete szerint, ha a magyar lakóhellyel rendelkező munkavállaló kiküldetést teljesít, akkor a magyar társadalombiztosítás alatt marad, legfeljebb 24 hónapig. Az alperes erre azonban úgy hivatkozik, mintha a kiküldetés automatikus szabályozás lenne. Valójában a kiküldetésnek a tagállamok, így Magyarország is feltételeket szab (Tbj. 89-95.§).
- [21] A Svédországban kiküldetésben való munkavégzéshez a kormányhivatal által kiállított A1-es igazolásra van szükség, a felperes azonban nem igényelt ilyen igazolást: az A1-es igazolás hiányában annak a tagállamnak a társadalombiztosítási szabályait kell alkalmazni, amelyben a keresőtevékenységet folytatják: a keresőtevékenység helye szerinti tagállamban (Svédországban) kell a társadalombiztosítási közterheket megfizetni és ott kell teljesíteni a bejelentést is. Ez a bejelentés Svédországban megtörtént. A fentiek alapján az alperes határozata az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK Rendeletébe ütközik és kettős társadalombiztosítást eredményező bejelentésre kötelezné a felperest.

Védirat

- [22] Az alperes védiratot terjesztett elő, elsődlegesen kérte a keresetlevél Kp. 48.§ (1) bekezdés k) pontja alapján történő visszautasítását, másodlagosan kérte a kereset elutasítását, illetve perköltség igénye volt.
- [23] Az alperesi álláspont az alábbi volt: a Kp. 48. § (1) bekezdés k) pontja szerint a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a felperes keresetindítási határidőn belül nem jelölte meg a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelmet. A felperes a keresetlevélben nem jelölte meg a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelmet, ezért a keresetlevél visszautasításának van helye.
- [24] Az alperesi hatóság álláspontja szerint a megtámadott határozat a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelő, a felperes a keresetlevélben a megtámadott határozat jogsértő jellegével kapcsolatban – a döntésben leírt indokolás vonatkozásában – egyetlen érdemi ellenérvet sem adott elő, a megtámadott határozat indokait, bizonyítékait semmilyen formában nem cáfolta, azokat érdemben nem vitatta, kizárólag azzal kívánta bizonyítani a határozat jogszerűtlenségét, hogy azt hangsúlyozza ki, hogy mivel felperes gazdasági társaság – függetlenül attól, hogy az szükséges volt-e vagy sem, szabályos volt-e, vagy sem –

Svédországban tett bejelentést az érintett munkavállaló foglalkoztatásával kapcsolatban, ezért álláspontja szerint annak Magyarországon történő megtétele az Európai Unió rendelkezéseibe ütközne. Azt a felperes érdemben nem indokolta, hogy mi volt az oka annak, hogy a fenti bejelentést Svédországban tette meg, és miért nem Magyarországon.

- [25] A keresetlevélben a felperes állítja, hogy az adóhatóság részéről sem merült fel (a felperes érdeklődése nyomán), hogy a munkáltató elmulasztotta volna a magyarországi bejelentést, azonban ezzel kapcsolatban hivatalos dokumentumot (pl. a magyar adóhatóság tájékoztatása, állásfoglalása stb.) nem mutatott be. A felperes vélhetően tévesen értelmezi az adóhatóság felé fennálló bejelentési kötelezettség teljesítésével kapcsolatos jogok és kötelezettségek rendszerét, mivel az általa előadottakból az tűnik ki, hogy álláspontja szerint az kizárólagosan a társadalombiztosítás oldaláról értelmezendő, holott a biztosítotti jogviszony annak csupán egy részét képezi. A fentiek alapján a felperes Tbj. 89-95. §-aira történő hivatkozása érdemben nem értelmezhető, nem vehető figyelembe.
- [26] Annak ténye, hogy felperes nem igényelt A1-es igazolást, csupán annak bizonyítéka, hogy Magyarországon nem teljesített bejelentést az adóhatóság felé, annak hiányában ugyanis ilyen igazolás nem állítható ki. A felperes tévesen értelmezi, hogy A1-es igazolás hiányában a keresőtevékenység helye szerinti tagállamban kell a bejelentést teljesíteni, és a társadalombiztosítási közterheket megfizetni. Az alperes nem kötelezi kettős társadalombiztosítást eredményező bejelentésre a felperest, ugyanis álláspontja szerint eleve csak a magyar adóhatósághoz kellett volna bejelentenie az érintett munkavállaló foglalkoztatását; az alperesnek arra nem lehetett ráhatása, hogy a felperes Svédországban tette meg a bejelentését. Annak ténye, hogy a felperes mégis Svédországban teljesített bejelentést az ottani adóhatóság felé, nem lehet kizáró indok arra nézve, hogy a magyar foglalkoztatás-felügyeleti hatóság a megállapított hiányosság megszüntetésére kötelezze a munkáltatót.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [27] A kereset - az alábbiak szerint – nem megalapozott.
- [28] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 6. §-a alapján a közigazgatási perben vagy az egyéb közigazgatási bírósági eljárásban a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályait kell alkalmazni, ha azt a törvény kifejezetten előírja.
- [29] A bíróság elsődlegesen kiemeli, hogy a közigazgatási perben azt vizsgálja, hogy az alperes határozata eljárási és anyagi jogi szempontból jogszerű-e. A bírósági felülvizsgálat alapját a Kp. 4. §-ának (1) bekezdése és (3) bekezdésének a) pontja jelenti.
- [30] A bíróságnak a perben figyelemmel kell lenni a kereseti kérelem és a védirat kereteire, ugyanis a Kp. 2. § (4) bekezdése értelmében, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság

a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el.

- [31] A Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja. A bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.
- [32] A Kp. 3. § (3) bekezdése alapján a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terheli, a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdése értelmében a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítani, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el, és a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének következményeit is ez a fél viseli.
- [33] Az alperes álláspontja szerint a keresetlevél visszautasításának lett volna helye, a bíróság azonban ezt a hivatkozást nem találta alaposnak: a keresetlevél nem szenvedett olyan alaki vagy tartalmi hibában, ami akadályozta volna a kereset érdemi elbírálását. A felperes által állított a jogszabálysértés, a felperes által jogszabálysértőnek gondolt körülmény (szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendelet megsértése, kettős társadalombiztosítást eredményező bejelentésre kötelezés) egyértelműen kiolvasható volt a keresetlevélből. A kereset tartalmazta mindazokat a követelményeket, amelyek szükségesek voltak az érdemi elbíráláshoz.
- [34] Az Art. 1. számú melléklet 3. pontja alapján a munkáltató és a kifizető (ideértve a kiegészítő tevékenységet folytatónak nem minősülő, a Tbj. 4. § 2. pontja szerinti egyéni vállalkozót és a biztosított mezőgazdasági őstermelőt, és a Tbj. 87. §-a szerinti kötelezettet is), valamint a Tbj. 68. § (2) és (3) bekezdése és a Tbj. 85. § alapján eljáró szerv – a munkáltató, kifizető adóazonosító számának, nevének, elnevezésének, székhelyének, telephelyének, lakóhelyének, továbbá jogelődje nevének és adószámának közlésével – az állami adó- és vámhatóságnak elektronikus úton vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti az általa foglalkoztatott biztosított családi és utónevét, adóazonosító jelét, születési idejét, biztosítási jogviszonyának kezdetét, kódját, megszűnését, a biztosítás szünetelésének időtartamát, a heti munkaidejét, a FEOR-számát, a TAJ számát. Ha a biztosított nem rendelkezik adóazonosító jellel, a születési családi és utónevét, születési helyét, anyja születési családi és utónevét és a biztosított állampolgárságát is kötelező bejelenteni.
- [35] Az Art. 1. számú melléklet 3. pontjának 3.1. alpontja értelmében a bejelentést 3.1. a biztosítás kezdetére vonatkozóan legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján, a foglalkoztatás megkezdése előtt, álláskereső támogatás esetén a támogatást megállapító határozat jogerőre emelkedését követő tíz napon belül, illetve, ha a biztosítás elbírálására utólag kerül sor, legkésőbb a biztosítási kötelezettség megállapítását követő napon kell teljesíteni.

- [36] A felek a felperes és a határozattal érintett munkavállaló vonatkozásában kötött megállapodás létrehozásakor kizárólagosan a magyar jogszabályok hatálya alatt történő foglalkoztatásról állapodtak meg. A keresettel támadott határozat részletesen ismerteti a szerződés azon pontjait, amelyek alapján egyértelműen az állapítható meg, hogy a felperesi munkáltató és az alperesi határozatban nevesített munkavállaló egymással olyan szerződést kötöttek, amelynek keretében a magyar jog hatálya alatt történő foglalkoztatásról állapodtak meg. *A Róma I. rendelet 8. cikke szerint a tényleges munkavégzés helyén alkalmazandó jog számít!*
- [37] Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. számú melléklet 3. pontjának 3.1. alpontja alapján a munkáltató (jelen esetben a felperes) az állami adó- és vámhatóságnak elektronikus úton vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti az általa foglalkoztatott biztosított releváns adatait, azaz a családi és utónevét, adóazonosító jelét, születési idejét, biztosítási jogviszonyának kezdetét, kódját, megszűnését, a biztosítás szünetelésének időtartamát, a heti munkaidejét, a FEOR-számát, a TAJ számát. A bejelentést a biztosítás kezdetére vonatkozóan legkésőbb a biztosítási jogviszony első napján, a foglalkoztatás megkezdése előtt (...) kell teljesíteni. A fenti jogszabály alapján felperesnek bejelentési kötelezettsége keletkezett. A felperes és [REDACTED] munkavállaló között a magyar jog hatálya alá tartozó, a magyar jogszabályok alapján létrejött munkaviszony keletkezett: ebből következően a fenti foglalkoztatási jogviszony alapján az Art. fenti előírásai keletkeztettek kötelezettséget.
- [38] A bejelentési kötelezettség elmulasztásával a felperes jogszabályi rendelkezést sértett. A felperes az adóhatóság irányába keletkezett fenti bejelentési kötelezettségének nem tett eleget.
- [39] A per tárgyát nem a társadalombiztosítási jogviszony képezte, ebből következően nem a svédországi társadalombiztosítás jogviszony figyelembevétel volt a releváns kérdés. A bíróságnak azt kellett eldöntenie, hogy magyar jogszabály hatálya alá tartozik-e az alperesi határozatban kifogásolt foglalkoztatási jogviszony, tehát ezen körülményből következően a magyar adóhatóság felé a határozatban rögzített bejelentési kötelezettsége keletkezett-e felperesnek. A felperes által hivatkozott Tbj. 89-95. § a kiküldetés jogintézményére vonatkozik, azonban a felperes szerint a határozatban kifogásolt jogviszony nem valósít meg kiküldetést. A felperes az alperesi állásponttal gyakorlatilag egyezően úgy nyilatkozott, ahogy a fenti jogszabályhelyek nem voltak alkalmazhatók, így az ezzel kapcsolatos felperesi hivatkozás nem értelmezhető, nem vehető figyelembe. A bíróság álláspontja szerint sem volt releváns ez a felperesi hivatkozás, a felperes által hivatkozott fenti jogszabályhelyek a kiküldetésre tartalmazzanak rendelkezéseket. Az alperes határozata szerint abban áll a felperes által megvalósított jogszabálysértés, hogy az adóhatóság felé nem teljesítette a kötelezettségét, az alperes határozata társadalombiztosítási kérdésben nem foglal állást. (Az adójogi szabályok és a társadalombiztosítási szabályok egymástól eltérnek, az adók és a társadalombiztosítási jogszabályok alapján fizetendő járulékok egymástól eltérő fogalmak.)

- [40] A felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes határozata jogszabályt sértett, azonban a felperes ezen bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni, nem bizonyította az alperesi határozat jogszabálysértő voltát. Az alperesi határozat nem tartalmazott jogszabálysértést: abban az esetben lett volna jogszabálysértő, amennyiben felperesi jogszabálysértés hiányában rendelkezett volna a bíróság kiszabásáról.
- [41] A fentiek alapján a bíróság a keresetet, mint megalapozatlant elutasította a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint eljárva.
- [42] A felperes indítványozta az ügyvezető, valamint a határozatban nevesített munkavállaló írásos nyilatkozatának beszerzését, azonban a bíróság ezen indítványnak, mivel az szükségtelen volt, nem adott helyt: a tényállás tisztázott volt, a felek között tények vonatkozásában vita nem volt, nem volt a perben olyan tisztázandó ténykérdés, amelynek eldöntése, megválaszolása a felperesi ügyvezető, illetve a munkavállaló nyilatkozata alapján lett volna lehetséges. A bíróságnak jogkérdésben kellett döntenie, az alperesi határozat esetleges jogsértő voltának kérdése a releváns jogszabályok értelmezése alapján volt eldönthető; jogkérdésben a felperesi ügyvezető, illetve a munkavállaló nyilatkozata irreleváns.
- [43] A felperes indítványozta, hogy a bíróság forduljon az Európai Unió bíróságához előzetes döntéshozatali kérdéssel a svédországi társadalombiztosítási jogviszony figyelmen kívül hagyásának lehetősége kérdésében. A bíróság hangsúlyozza, hogy a perben nem a társadalombiztosítási jogviszony képezte a per tárgyát, továbbá nem a svédországi társadalombiztosítás jogviszony figyelembevétel volt a releváns kérdés. Az alperesi határozat nem társadalombiztosítási jogviszonnyal kapcsolatos kérdést vetett fel. A per eldöntése során nem merült fel a svédországi társadalombiztosítási jogviszony figyelembevételének vagy figyelmen kívül hagyásának kérdése (a perben az volt az eldöntendő kérdés, hogy a magyar jogszabályok hatálya alá tartozik-e a perrel érintett jogviszony, ebből következően a magyar adóhatóság felé a jogviszony létesítésekor bejelentési kötelezettsége keletkezett-e felperesnek). A fentiek alapján a bíróság nem látta indokoltnak az előzetes döntéshozatali kérdés felvetésének lehetőségét.
- [44] Kötelezte a bíróság a pereszes felperest a pernyertes alperes költségének viselésére a Kp. 35. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján, amelynek összegét a jogszabály által meghatározott minimum összegben határozta meg.
- [45] Kötelezte továbbá a bíróság a pereszes felperest a Kp. 35. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (1) bekezdés alapján a feljegyzett eljárási illeték viselésére, amelynek mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján határozta meg a 240.000,- forintos pertárgyértékre alapítottn.

Fővárosi Törvényszék
101.K.702.913/2024/8.

- [46] Tájékoztatja a bíróság a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetni. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszék megnevezést, a Fővárosi Törvényszék ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napját az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény által módosított Itv. 78. § (4) bekezdése irányadó az esedékességet illetően.
- [47] A Kp. 77. § (1) bekezdése alapján a bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határozott.
- [48] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. §-a zárja ki.
- [49] Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy a Kp. 115. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítélet ellen jogszabálysértésre hivatkozással felülvizsgálati kérelem terjeszthető elő, amelynek elbírálása a Kúria hatáskörébe tartozik. A Kp. 27. § (1) bekezdése alapján a Kúria előtt a jogi képviselet kötelező.

Budapest, 2024. december 17.

dr. Czesznak-Molnár Erika s. k.
a tanács elnöke

dr. Kurucz Ákos s. k.
előadó bíró

Hegedüsne dr. Szabó Ildikó s. k.
bíró